

Lintunen

Lintuvaaran
Omakoti-
yhdistyksen
tiedotuslehti

Nro 3/98
Syyskuu

- Vaarallinen risteys s.3
- Ympärillämme pyörii s.4
- Vaihtopiirissä ei myydä markoilla s.5
- Lintuvaaran koulun rehtori s.7
- Lintuvaaran koululla ilkivaltaa! s.9
- Elävä kukka on kuin elävä ihminen s.10
- Lintumetsän koulun "avoimet ovet" s.11

s.8 **Raitti-
Karnevaalit**
*98

**SATEISESTA KESÄSTÄ
SAIMME
KORVAUKSEKSI MITÄ
MAINIOIMMAN
SIENISYKSYN!**

Puheenjohtajan palsta

Tähän vuodenaikaan liittyy kauniin ruskun lisäksi samoileminen sienimetsissä raikkaassa syyssäässä. Lintuvaara on pääkaupunkiseudulla vielä niitä harvoja paikkoja, jossa metsäinen luonto ympäröi kaupunkimaista pientalo-

asumista. Näiden alueiden säilyttämisen puolesta on useasti vedottu ja kirjoitettu, ei vähiten esim. ns. Kehä II:n jatkolaajennuksen yhteydessä. Viheralueiden säilyminen on jatkossakin turvattava kaikkien kaavoitustoimenpiteiden yhteydessä.

Siivoustalkoiden aikoihin varsinkin on toistuvasti tullut todettua luontoalueiden käyttö kaatopaikkoina niin risuille kuin jääkaapeillekin. Myös muuntamorakennusten vierustat on alueellamme kuviteltu sallituiksi ongelmajätteiden ja muun romun keräilypaikoiksi.

Johtokunnan tietoon on tullut asukkaiden huolestuminen asutuksen keskellä olevasta – lähinnä autoverstaiden ja metallipajojen – toiminnasta. Kaikille yritystoiminnoille on Suomessa omat sääntönsä, ja rakennusvalvonnan tulee valvoa rakennusten käyttötarkoitusta eli asunnot asuntolina ja teollisuustilat teollisuustiloina jne. Tämän valvonnan yhtenä lähtökohtana on henkilöturvallisuus ja vastaavasti omaisuuden suojeleminen.

Jos omakotitaloissa on kaupallista teollista toimintaa esim. korjataan autoja tai tehdään metallitöitä, niin tämä on luvanvaraista, kun työskentely tapahtuu asuntojen yhteydessä. Yleistä huolestumista aiheuttavat mm. polttoainetankit, jäteöljyt ja vanhat akut ja muut ongelmajätteet sekä hitsaustyöt.

Espoon ympäristökeskus valvoo ympäristön roskaamista ja rakennusvalvonta huolehtii laajemmin rakennetun ympäristön valvonnasta. Lisäksi vielä terveysasiat on eriytetty sosiaali- ja terveysviranomaisille.

Jos olette huolissanne oman kotipiirinne ympäristöasioista, niin voitte olla suoraan yhteydessä kaupungin viranomaisiin tai sitten tiedottaa asiasta yhdistyksemme johtokunnan jäsenelle. Me voimme asuntoalueemme puolesta selvittää teitä vaivaavan asian laillisuuden ja yrittää ratkoa ympäristöongelmat.

Omakotiyhdistyksen johtokunta on pyytänyt ympäristökeskusta tutustumaan Lintuvaaran alueen ongelmakohtiin ja samalla kehottanut kaupunkia merkkamaan selvästi ongelmapaikat törkeän roskaamisen kieltotauluin (myös tiedottamaan mahdoll. rangaistusseuraamukset kiellon rikkomisesta).

Pääsääntöisesti laiminlyöteihin puututaan vasta vahingon tapauksissa, ja määräyksiä ja valvontaa ryhdytään tarkentamaan. Oman järjen käyttö on kuitenkin sallittua, ja yhteinen huoli ympäristömme laadusta ja turvallisuudesta on tervettä ajattelua sekin.

Hyvää ja luontopuhdasta syksyä kaikille lintuvaaralaisille

Harri Laine

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokuntaan kuuluvat:

Kim Kaisti		Päivälinnuntie 6	5474 736	kim.kaisti@vaisala.com
Tarja Karppinen		Keltasirkuntie 4 B	5481 205	
Laina Kuokkanen		Punavarpusentie 21	5172 02	
Harri Laine	pj	Sinirinnantie 9-11	5483 629	harri.laine@kolumbus.fi
Peter Lönnfors		Invaliditie 8	5156 36	peter.lonnfors@fi.ibm.com
Kalevi Onnela		Pensaskertuntie 1 B	5471 480	kalevi.onnela@dlc.fi
Arja Pihlajisto	vpj	Hämeenkyliäntie 29 B	5484 502	arja@prestig.pp.fi
Esko Roininen		Peukaloisenpolku 1 A	5140 05	
Markku Saarikoski	siht.	Varusmiehentie 16	5124 994	markku.saarikoski@academica.net
Kristiina Saarinen		Varusmiehentie 12	5171 178	kristiina.saarinen@huch.fi
Leena Schmidt	taloud.hoit.	Paikkalinnuntie 5	5485 572	lschmidt@megabaud.fi

Lintunen –

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Toimitus:

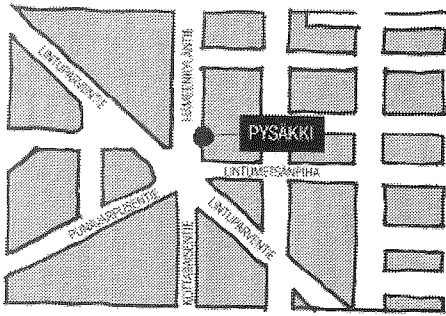
Arja Pihlajisto, puh. 5484 502

Levikki: 1300 kpl

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on asiamiesposti-elintarvikekioskin edessä ja Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa.

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto / Prestige Marketing Oy
Painopaikka:

Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Vaarallinen risteys

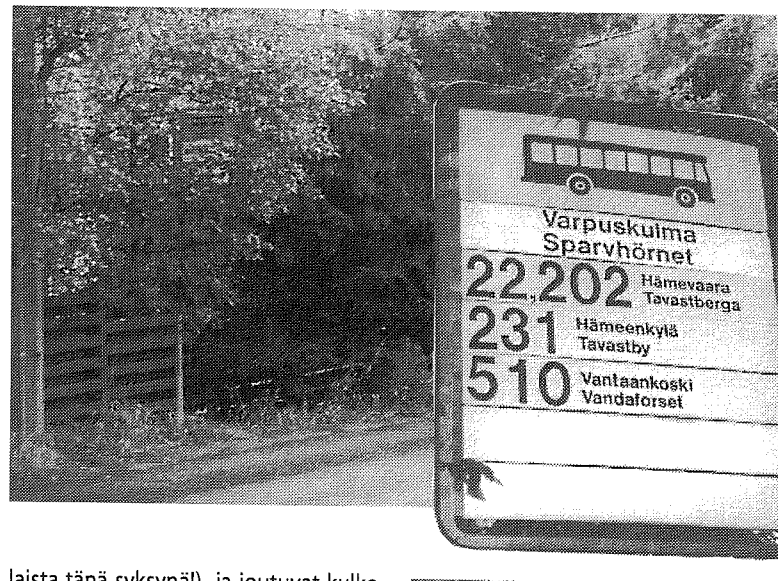
Sappi taas kerran kiehahti pahasti, kun luin aamuna muutamana, että Länsiväylällä on kolmelle bussipysäkillä saatu satelliittivasteinen paikannuslaite, jonka avulla bussia odottavat voivat tietää, kuinka monta minuuttia on vielä odotettava kunnes bussi tulee (vain muutamissa busseissa on laitteisto asennettuna!). Ja tähän laitteistoon on mennyt rahaa vain 10 miljoonaa markkaa!

Täällä reilun kymmenen kilometrin päässä tästä hienoudesta ihmettyttää, kuinka joihinkin hankkeisiin tuntuu löytyvän rahaa vaikka kuinka – toisiin sitten taas ei. Lintuvaaran Omakotiyhdistys on anonut kaupungilta kunnan bussipysäkkejä (koko Lintuvaaran alueella on vain 3 kpl!), mutta aina on vastattu, että ei ole rahaa.

Lintuvaaran koulun lähibussipysäkki esimerkiksi on kuuden tien (Hämeenkyliäntie, joka jatkuu Kottaraisentienä, Lintuparventie kulkee risteuksen kautta ja jatkuu koululle, Lintumetsäntie ja Punavarpusentie, jonka päähän on rakennettu uusi suuri asuinalue) risteyksessä kuusiadassa oleva pysäkin merkki! Hämeenkyliäntiellä kulkee nykyään neljä bussilinjaa ja 3000:n auton vuorokautinen läpiajoliikenne (huom. tämä läpiajoliikennosta huolimatta!) sekä kaikki lintuvaaralaisten oma liikenne jalankulkijoihin ja polkupyöräilijöihin tämän lisäksi.

Tien toisella puolella on toki yksi harvoista ns. kunnollisista bussipysäkeistä, mutta ei se paljon lohduta, jos joutuu pienten lasten ja lastenvaunujen kanssa odottamaan Vantaan suuntaan menevää bussia pimeässä ja tuiskussa liikenteen armoilla loan roiskuessa vaatteille. Tänä kesänä esimerkiksi on ollut runsaasti tilaisuuksia "nauttia" kyseisestä ilmiöstä.

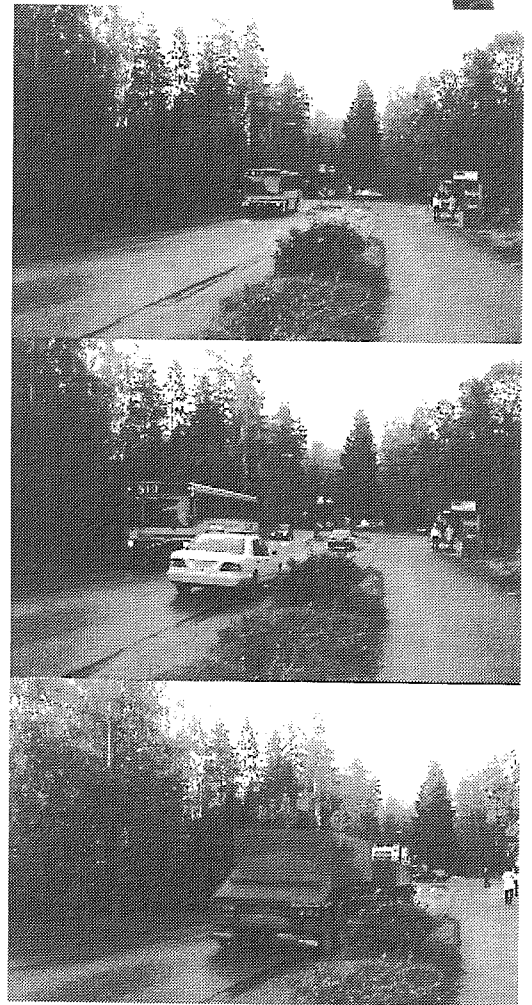
Paikan hurjuutta lisää vielä se, että nykyään Lintuvaaraan rakennetaan huikeasti uusia taloja, joissa kaikissa on pieniä lapsia, jotka menevät Lintuvaaran ala-asteelle (100 ekaluokka-

laista tänä syksynä!) ja joutuvat kulkemaan tämän risteuksen kautta, koska uudet asuinalueet sattuvat sijaitsemaan siten. Sen lisäksi kevyenliikenteen väylä tuntuu olevan tämän tästä auki joidenkin putkitöiden vuoksi.

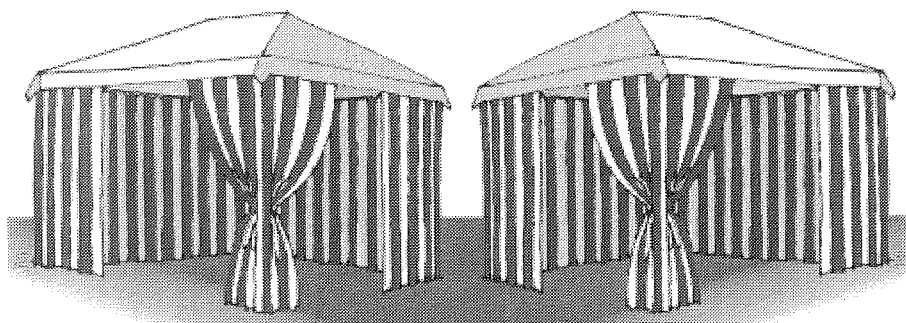
Asiaan ei tunnu tulevan parannusta, vaikka paikalla on vahvistettu kaava ollut jo vuosikausia, ja kaavamääräykset sanovat, että kunta on velvollinen laittamaan katujärjestelyt kaavoissa määrättyyn kuntoon!

Lintuvaaralaistenkin verorahat kelpaavat kyllä kunnallalle, mutta vastineeksi saamme vain satelliittipaikannuslaitteet Länsiväylälle ja meille tyrkytetään Kehä II:n jatkoa, joka paitsi että halkaisi kylän, tuhoaisi tarpeelliset virkistysalueet ja toisi lisää liikennettä ja sen myötä melu- ja muuta saastetta. Sen lisäksi lintuvaaralaisilla ei juuri olisi käyttöä tielle, koska se ei palvelisi joukko-liikennettä, ja jotta lintuvaaralaiset voisivat sitä käyttää, täytyisi ajaa toista kilometriä lähimpään liittymään, joka sekin on omiaan lisäämään liikennettä ja aiheuttamaan saastetta ja viihtymättömyyttä.

Ylimmässä bussipysäkkimerkin alla olevassa kuvassa pitäisi näkyä nainen, joka odottaa saapuvaa 510. Jos pysäkillä olijä näkyy näin huonosti kirkkaana syysaamuna, voi vain kuvitella mikä on tilanne marraskuun pimeydessä!

Arja Pihlajisto

Teltta tai kaksi pihatilaisuuksiin!

Lintuvaaran Omakotiyhdistys on yhdessä Leppävaara-seuran kanssa ostanut kaksi telttaa, kooltaan 3 x 4 m, vuokrattavaksi jäsenilleen yhä yleistyvien puutarhajuhlien onnistumisen taakaksi.

Teltoissa on tukeva putkirunko ja valkoinen katto sekä vihreä-alkoraidalliset seinät, jotka voidaan sateen sattuessa pitää edessä tai saada kätevästi solmittua nurkkiin, jotta aurinko pääsee sopivasti lämmittämään ja lempeät tuulet lehyttelemään juhlaväkeä. Teltat olivat koekäytössä Raittikarnevaaleilla ja osoittautuivat erittäin hyödyllisiksi ja käteviksi.

Paitsi juhliinsa telttoja voivat jäsenet luonnollisesti vuokrata myös muihin järjestämiinsä tilaisuuksiin, esim. jos osallistuu johonkin messu- tai muuhun näyttelytapahtumaan.

Teltojen lopullista sijoituspaikkaa ei vielä toistaiseksi ole päätetty, mutta paikkoja ja mahdollisuuksia etsitään. Jos olet kiinnostunut, niin ota yhteyttä Arja Pihlajistoon puh. iltaisin 5484 502.

Teltojen vuokra on 100,-/teltta/vrk tai 150,-/teltta/viikonloppu. Tiedustelut: Arja Pihlajisto p. kuten edellä.

Uusi Uljas Ilmoitustaulu

Lintuvaaran Omakotiyhdistys on saanut ensimmäisen oikean kyläilmoitustaulun asiamiesposti/elintarvikekioskin eteen. Ilmoitustaulun lahjoitti ja pystytti yhdistykselle rakennusliike Hartela.

Tien puolella lasin alla on Omakotiyhdistyksen ilmoitukset ja postin puolelle saa kuka tahansa kiinnittää omia ilmoituksiaan **teipillä** (jos ei ole omaa mukana, niin kioskilta saa lainata Omakotiyhdistyksen teippiä). Pidäthän omalta osaltasi huolta ilmoitustaulun siisteydestä, sillä senkin siisteydellä on merkitystä asuinalueemme viihtyisyyteen.

Hankimme ilmoitustaululle myös kartan, jonka avulla vierailijat voivat suunnistaa vilkkaan rakennustoiminnan kohteena olevassa kylässämme.

Ilmoitustaulua koskevat tiedustelut voi suunnata Omakotiyhdistyksen tiedotusvastuulle eli Arja Pihlajistolle p. iltaisin 5484 502.

Ympärillämme pyörii.

Jääskelätien tasalle pysähtynyt kaavoitus ei tällä hetkellä etene yleiskaavaa ja Kehä II:ta odotellessa. Pelit eivät kuitenkaan ole seis, vaan yhtä ja toista tapahtuu lähialueillamme.

Valtuusto hyväksyi syyskuun alussa periaatteissa Lintuvaaran-Uusmäen-Vihdintien välissä olevan Lintumetsän ostamisen valtiolta Espoolle. Itse kauppaneuvottelut ovat kesken ja kaupan toteutumisajankohta on siten vielä auki. Espoolle ostos on edullinen, mutta suunnitelmia metsän käytöstä ei vielä ole. Rakentamismielessä kaupunki alueen joka tapauksessa ostaa.

Pajuniityn kaavoitus on vielä seviteltävänä. Nykyinen omistaja pitää kiinni kerrostalo-suunnitelmasta, jonka reuna-alueille tulisi pientalovyöhyke. Suuret rakennusliikkeet eivät oikein osaa pientaloilla tehdä rahaa, vaikka kysyntä on kova.

Kehä II:n jatko on sekä yleiskaavassa, että YTV:n pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmäsuunnitelmassa esillä. Aikaisemmin asukkaiden mielipiteitä yritettiin pehmentää tunneli- tai kaukalomalleilla Lintuvaaran läpimenon kohdalla. Nyt tuntuu, että puheet olivat hämä-

ystä, kuten epäiltiinkin. YTV:n hallitus on Espoon virkamiesten esityksestä lähettänyt lausuntokierrokselle täysin riisutun hanke-ehdotuksen, jonka 425 Mmk:n kustannusarviossa ei ole mitään suojatoimia varattu Lintuvaaran kohdalle. Suojatoimet tehtäisiin "sitten myöhemmin tarpeen mukaan" eli ei koskaan. Espoon teknisen toimen apulaiskaupunginjohtaja Erkki Pätiälä lupasi kuitenkin ottaa vastaan asukasyhdistysten lähetystön ja keskustella syntyneestä tilanteesta. Lähetystön kasaaminen on tätä kirjoitettaessa käynnissä.

Lintumetsän yläasteen koulu on sitten valmis. Mopojengi ehti paikalle jo ennen käyttöönottoa ja hajoitti piharakenteita. Koulun syrjäinen paikka on hankala valvonnan kannalta. Liikenneväylät kouluun ovat rakentamatta huolimatta toistuvista aloitteista. Koululautakunta on tässä suhteessa ollut kovin passiivinen vaatimaan katuja rakennettaviksi. Nyt rakennetaan Lintumetsäntietä liikennereitiksi, vaikka se asemakaavan mukaan olisi vain varareitti ja läpikulku Uusmäkeen olisi katkaistava. Oikea reitti olisi Linnuntie-Lintulaaksontie. Oppilaitahan tulee paljon Leppävaarasta.

Kehä II:n varteen suunniteltu siirtolapuutarha on liikkumassa Leppävaaran kartanon Lintuvaaran puoleiseen rinteeseen, mikä on sille parempi paikka. Sensijaan kaupunki pitää hampaat irvessä kiinni lumenkaatopaikasta muuntoaseman maastoon. Sieltä likaiset sulavedet virtaisivat Monikkopuroon, joka arvo jopa lohipurona olisi muuten nousemassa. Lumirekat Leppävaarasta ajaisivat Lintuvaaran läpi Äijäntielle. Leppävaaraan Kilon kartanon pelloille ei lumenkaatopaikka kuulemma sovi. Se rumentaa maisemaa sulamisvaiheessa ja sen vedet voivat liata paikkoja. Äijänniitty ei Leppävaaraan näy.

Sitten lopuksi: Lintuvaaran kadut ovat huonossa kunnossa. Rakennuslain mukaan kaupunki on velvollinen ne asemakaava-alueilla rakentamaan. Kadun varren maanomistajat voivat hakea viranomaisilta velvoittavaa määräystä ja kaupunki tietää sen. Koskahan ryhdymme tuumasta toimeen?

Kalevi Onnela

Peräkylyn pakinoita

Bussilla assalle

Joka-aamuinen jännitys näytelmä alkoi taas loman jälkeen, ehtiäkö vaiko eikö – junaan.

Jos koulun pysäkiltä ei tule ketään ja alapysäkiltäkin tulevilla on kaikilla näyttölippu, mahdollisuudet ovat melkoiset. Vatsahaava on vain ajan kysymys tai sitten suoni ratkeaa päästä. Ja jo sitten pysäkiltä kömpiikin puuskuttava mummo kyytiin, läntää kassinsa etupenkillä istuvan matkustajan syliin, istuu itse tämän vieheen vielä pari nyssykkää sylissään, kurottautuu kuljettajan puoleen ja kysyy:

– Pääseekös tällä kyydillä Vihtiin, kun se tytär nyt vihoviimen kutsu sinne mökilleen, kun sen mieskin on nyt siellä ulkomailla, semmonen vaan laudoista tehty, ettei hirrestä, vaikka semmoset on nyt enempi muotia, vaikkei se missään järven rannalla oo, mutta sano että sienimetsään, vaikka minä sinne märkään metsään räpimään mene, taitaa olla muutenkin näillä polvilla sienestämiset sienestetty....Jaa vaihtaa Leppävaarassa, no eikös nyt mikään sinne Vihtiinki päin, kun näitä nyt menee tässä niitä uusiaki linjoja, nii eikös jonkun vois panna meneen sinneki päin, ku sinne Jorviinkin, jos vaikkei itse sinne joutuskaan niin vierastunille....Jaa Läkkitorilta? Siitäkö se menee Kelan pysäkillä? No jos minä sitte tulon tällä kyydillä,

sanoo mummo ja ojentaa parikymppisen kuskille.

Mummo ojentautuu vähän bussin lähtiessä, mutta kun kerran sai istumapaikan, luulee kai olevansa maalaisbussissa, koska kurottautuu uudelleen kuljettajan puoleen ja jatkaa juttua. – Ei täällä tartte enää kauaa bussia ootella, ku menee vaikka Tapiolaan, ku ne nyt laitto lisää niitä ajamaan ja helppojahan ne numerot on muistaa. Mikäs se semmonen Westendin asema mahtaa olla? Onkos ne tehny sinne herrasväelle oikeen oman rautatien? Vai jokos se metrojuna sinne ajaa? Jo se sano meidän Sulokin, ku se vielä eli, kun tuli sieltä aamusin kalasta seittäkytäluvulla, että sieltä ajaa ihan mahottomasti autoja Lauttasaareen päin, että olis se niin kätevä semmonen kiskopeli.

Seurasi hetken hiljaisuus, kun mummo korjaili huiviaan, mutta keksi sitten oitis jutun jatketa:

– Kumma ku ne nyt laitto näitä uusia linjoja, niin ettei yhtään aja sieltä Lauttasaaren kautta. Mullakin nuorempi tytär asuu siellä avoliitossa ja jos vaikka lapsia saavat niin olis mukava päästä ajaan sinne suoraan. Mutta hyvähän se on että tuli uusia linjoja suoraankin. Minä Hertallekin sanoin, kun oltiin tulossa kaupun-

gista, että katto sää nyt vaan millon sulla lähtee sinne Lähderantaan, että ku meille menee ihan alvariinsa nykyään, että mää saatan sut enste ja menen sitte vasta omaan bussiin. Ja ku mää olin huiskuttanu Hertan matkaan niin mää vasta huomasinki, että oli juuri yks lähteny ja edellisen lähdistä ei ollu ku viis minuuttia mutta nyt sitte seuraava lähtiski sitte vasta puolen tunnin päästä. Mää vaihdoin oikee toiset lasitki päähäni, muttei se siitä mikskään muuttunu, vaikka kuinka olisin aikatauluu vahdannu. Siinä oli sitte yks nuari rouvaki ja sekin ihmetteli sitä samaa, mutta se äkkäs sitte, että mennään jollain muulla bussilla Leppävaaraan ja vaihdetaan sitte asemalla, ku sieltä Tapiolastaki tulee nyt useempia numeroita ja kun kerran samalla hintaa pääsee. No niin me sitte tehtiinki, mutta se oli sama peli täälläkin päässä. Molemmat oli juur menny ja seuraavia sai oottaa parikytä minuuttia. Sillon kyllä alko jo pistää vihaks. Sanoin sille rouvalleki, että ei sunkaan täällä vaan oo ruvennu maantierosvoja oleen, että jos ne ajaa peräkkäin ihan vaan turvallisuuden takia. Sitä rouvaa alko naurattaa, että vissiin niin.

Niin nauratti koko bussia. Tultiin sitte Leppävaaraan ja mummo kömpi perä edellä alas bussiasta ja muu väki perässä. Sai taas rauhassa kävellä asemalaiturille, kun junan tuloon oli nuo vaivaiset kaksikymmentä minuuttia.

Vaihtopiirissä ei myydä markoilla

Kun Helin kaksi kettuterrieriä tarvitsevat loma-hoitoa, hän saa Petrin avukseen. Heli puolestaan myy vastapalvelukseksi pianonsoiton-opetusta Saarelle. Tarja lainaa puutarhajärsintä, Sisko pyörän peräkärryä. Pesisikö joku ikkunat, jos hänelle lainaisi Aku-ankan vuosikertoja? Kävisikö lastenhoidon maksuksi työ, joka tehdään seuraavassa kuussa aivan toiselle ihmiselle?

Kyllä vain, kaikki käy

Pääkaupunkiseudulla toimivan Vaihtopiiri-yhdistyksen tarkoituksena on edistää vaihtotalouteen liittyvää paikallista toimintaa. Kolmisen vuotta sitten perustettuun yhdistykseen kuuluu satakunta jäsentä, joista noin kaksikymmentä espoolaisia.

Paikallisen vaihtokauppajärjestelmän (Local Exchange Trading System eli LETS) kehittänyt kanadalainen Michael Linton 1980-luvun alussa. Sieltä se on levinnyt moniin maihin, Suomesakin on jo useita nuoria vaihtoyhdistyksiä.

Palvelun ostaja ja myyjä sopivat vaihdosta hinnan, joka kirjataan miinukseksi palvelun saajan ja plussaksi palvelun antajan tilille. Maksuvälineenä ei käytetä rahaa, vaan järjestelmän sisäistä vaihtoyksikköä, jonka nimi on merkkari. Sen arvo on viitteellisessä suhteessa markkaan. Yhdistys ylläpitää tilejä keskitetysti ja tarjoaa tietopalvelua, jonka kautta jäsenet voivat vaihtaa tavaraa ja palveluksia.

Kaikki tilit alkavat nolasta, korkoa ei makseta ja miinussaldoa saa kertyä. Jokainen jäsen on oikeutettu tietämään toisen jäsenen tilin saldon, ja julkisuus tässä asiassa toimii siten, että jäsenkirjeiden yhteydessä näkyvät kaikki en tilitiedot.

Paikallisuus on vaihtokaupan avain. Mitä enemmän jäseniä asuu samassa kaupungissa tai jopa kaupunginosassa, sitä kätevämpää luonnollisesti on palvelujen vaihto. Myös yhdistyksen toimintaan kuuluvat jäsentapaamiset onnistuvat paremmin ja tutustuminen on helpompaa, kun jo ehkä muutenkin törmätään lähikaupoissa ja kaduilla.

Vaihtopiiriin jäsentapaamisia on pidetty mm. puutarhajuhlien, joululahja-askarteluiden ja viinimaistajaisten merkeissä; syyskuun alun tapaamisessa katseltiin dioja Intian matkalta.

Kokemus on osoittanut, että aktiivisimmin vaihtavat ne, jotka ovat tütustuneet toisiinsa jäsentilaisuuksissa.

Jos puhelin pirisee ja tuttu tai tuntematon vaihtopiiriläinen pyytää palvelusta, onko pakkoa suostua? Ei. Kukaan ei ole velvollinen hyväksymään mitään yksittäistä ehdotusta. Toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen. Palvelun laatu, hinta ja vaihdon toteuttamistapa sovi-taan osapuolten kesken ja tiedot tapahtumasta ilmoitetaan tilinpitäjälle eli Vaihtopiiri-yhdistykselle.

Paikallinen vaihto täydentää elämän aukk-ja, kaupallisia palveluita ja naapuri/sukulaisapua. Järkevää maksua vastaan ei ole nimitäin helppo ostaa kukkien kastelua, kompos-tinkääntöä tai keskusteluseuraa, ei myöskään runonlausuntaa, pieniä korjauksia kotona tai veroilmoituksen täyttöä. Kellään ei myöskään ole satapäistä sukulaisten ja naapurien joukkoa, joka olisi kirjallisesti luvannut jelpiä yhdessä jos toisessakin asiassa!

Jos olet kiinnostunut vaihtamisesta, ota yhteys vaikkapa espoolaiseen Vaihtopiiri-yhdistyksen hallituksen jäseneseen Kaj Järvisaloon, puh 050-552 1049 tai 529 923. Hän ottaa vastaan jäseneksi aikovien tiedusteluja ja lähettää jäsenaineistoja. Yhdistyksen internet-sivut ovat osoitteessa www.dlc.fi/~ele/vaihto-piiri

Sisko Helsti

Miten sukupolvemme varttui

Lapsuuskodissani ei ollut sähköä. Vedet kannetiin pihakaivosta. Sen paikka vaihteli tontilla usein. Kun vesi tuli huonoksi, isä kaivoi uuden kaivon. Hellan sivussa oli vesisäiliö. Pesu- ja tiskivesi lämpeni siinä, kun hellalla keiteltiin perheen sapuskat.

Vesiämpäriä pidettiin jonkinlaisen "komuutin" päällä ja sen sisällä, piilossa, säilytettiin "laskiämpäriä". Se komuuti oli usein parista pakkauslaatikosta kyhätty. Laskiämpäri tyhjennettiin tunkiolle, joka tietyissä vaiheissa levitettiin pelolle kasvuvuomaksi. Hyvin ne maatilkut tarkkaan viljeltyinä tuottivatkin satoa.

Mökin lämmittämiseen ja ruuan laittoon tarvittiin "klapeja". Ikimuistosiin lapsuusajan ääniin kuuluu isän puiden hakkuusta syntynyt kopina. Koska kirveet ja muut tarvittavat työkalut piti pitää terävinä, pihassa kökötti tahko. Ikävimpiä puuhia meille lapsille oli joutua vääntämään sitä. Tavallisesti käytiin kiivas kiista siitä, kumman vuoro olikaan.

Romanttinen hohtonsa on siinä muistossa, kun illan hämärtyessä sytytettiin öljylamput. Niiden valossa elettiin lasten ja nuorten kirjojen ihana seikkailut. Suuri osa koulukirjoistakin tuli tutuksi öljylamput alla. Meidän perheeseen saatiin sähkö vasta talvisodan jälkeisenä kesä-

nä. Veden tulon ihanuus hanasta vääntämällä toteutui 1960-luvulla, ensin kesävetenä.

Naapurit poikkeilivat milloin vain kertomassa kuulumisiaan ja ovikin saattoi jäädä joskus lukitsematta yöksi.

Me peräkylän lapset viihdyimme yhdessä. Elämän suuri seikkailu oli vielä edessä.

Vähitellen alkoi valmistautuminen aikuiseen elämään. Velvollisuuksia tuli hennoille hartioille. Useimmille sen ajan nuorille se merkitsi työelämään osallistumista heti kansakoulun päätyttyä, joillekin pitemmän koulun kautta. Kun olin viidentoista, alkoivat neuvottelut, jotka en teilivät sotaa. Koulu keskeytyi sodan uhan vuoksi pariin otteeseen sinä syksynä. Neuvottelujen viime vaiheista on elävästi jäänyt mieleeni ilta, jolloin sysimustalla taivaalla risteilivät komeat valonheittäjät. Katselimme niitä pihalla Yrjänä-veljeni ja parhaan kaverimme Mikin kanssa. Muistan myös vanhempien vakavat ilmeet tuona iltana ja äidin raskaan huokailun. Jokainen meistä muistaa, missä oli, kun ensimmäiset pommit putosivat. Minä oli koulussa, Helsingin Koelyseossa, englannin kielen tunnila. Hälytyksen tultua koulumme oppilaat ohjattiin Hietaniemen hautausmaalle. Arveltiin, ettei sinne pudoteta pommeja. Maantie, Turun-

tie, oli talvisodan alkupäivinä mustanaan Helsingistä maalle päin vaeltajia. Ihmiset pakenivat kodeistaan pääkaupungista pommien alta nyytit kainaloissa ja reput selässä. Työstä kotiin tulevat eivät tahtoneet mahtua linja-autoihin, kun ne olivat tupaten täynnä.

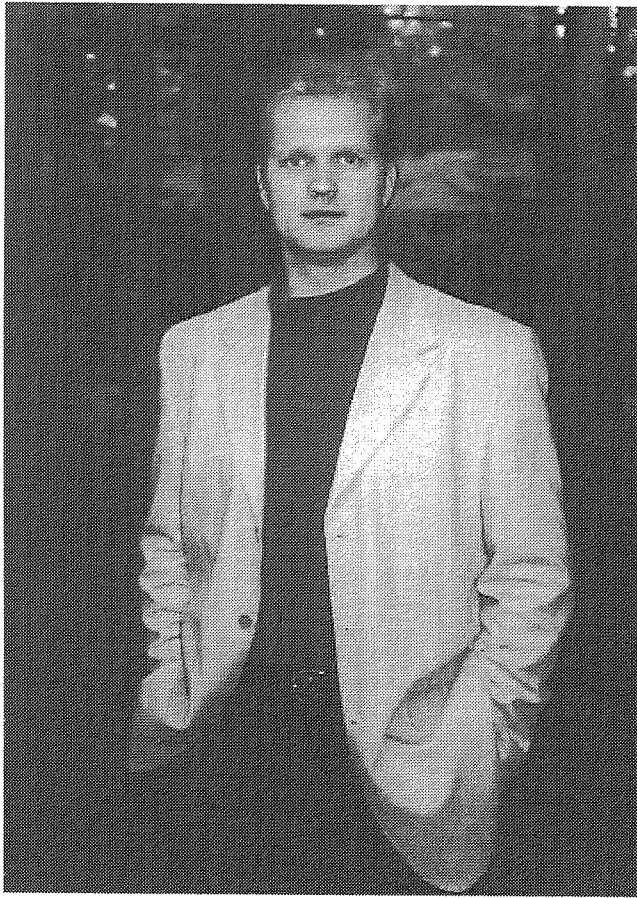
Meidän isäkin käveli sodan ensimmäisenä päivänä kotiin Helsingistä. Kaikki perä-Harakan kylmimmätkin seinälliset tilat tulivat asumiskäyttöön. Ihmisiä asui saunoissa, saunakamareissa, jopa liitereissäkin. Kun tuli ankara pakkastalvi, ei sellaisissa asumuksissa eläminen ollut helppoa. Kylän kaupoista loppui niinä päivinä ruoka, kun tarvitsijoita oli yhtäkkiä monin verroin normaalia enemmän. Sota-aikaankin jollain tavoin vähitellen totuttiin. Kylässämme pakoilleet helsinkiläiset lähtivät takaisin koteihinsa ja työpaikoilleen.

Pelko omasta ja läheisten turvallisuudesta jäyti kaikkien hermoja vuosikaudet. Kauhu sydämessä odoteltiin tietoja rintamilla olleista läheisistä. Kasvinkumppanini joutuivat jatkosotaan ja moni jäi sille tielle.

Sinikka Luja-Penttilä

Lintuvaaran koulun rehtori

Paljasjalkainen tapiolalainen, kasvatustiet. maist. Samuli Salonen (34), kahden pojan isä, aloitti Lintuvaaran koulun rehtorina 1.8.1998. Tätä ennen hän on toiminut mm. vuoden Helsingien II normaalikoulussa ohjaavana opettajana, neljä vuotta Eestinkallion koulussa luokanopettajana sekä viimeksi Soukan koulun (lähes 600 opp.) vs. rehtorina kahden ja puolen vuoden ajan. Itseään hän kuvaa mielellään harrastusten ammattilaiseksi, joka vaikutti aikanaan myös ammatinvalintaan; mm. jääkiekko, jalkapallo, judo, uinti, partio, koripallo, lentopallo, squash, tennis, sulkapallo kuuluivat hänen harrastuksiinsa vuosien ajan. Salibändiä hän pelaa edelleen kahdessa joukkueessa. Lisäksi hän on soittanut ikänsä pianoa mm. Oulunkylän popjazz-opistossa, missä myös aloitti laulutunnit, soittanut klarinettia pari vuotta, laulunut kuusi kesää Savonlinnan Oopperajuhla-kuorossa sekä vuosia lukuisissa muissa kuoroissa, laulanut ja laulaa edelleen parin bändin solistina. Kuutena talvena hän on toiminut Ylläksellä ja etelän hiihtokeskuksissa hiihdonopettajana. Nuorison kanssa hän on ollut myös tekemisissä vuosien ajan toimittuaan Helsiigin kaupungin nuoriso- sekä liikkunnanohjaajana.

"Harrastukset pitävät virkeänä. Tänä kesänä olen yrittänyt aloitella golfia, mutta aikaa ei vain tunnu oikein löytyvän – pahus, mukava laji!"

Joskus kuulee vielä sanottavan, että miksi koulussa ei enää opeteta kiittämään tai hyviä käyttäytymistapoja. Nämä kasvatukselliset tehtävät kuuluvat myös koulun tehtäviin, mutta lähtökohtana on kuitenkin pidettävä sitä, että nämä perustehtävät kuuluvat lasten vanhemmille. Koulussa jatketaan yhteistyössä vanhempien kanssa sitä arvokasta kasvatustyötä, mitä kotona on tehty jo seitsemän vuoden ajan ennen koulun aloittamista. Tästä johtuen kodin ja koulun välinen rakentava yhteydenpito on erityisen tärkeää koko kouluajan. Lintuvaaran koulu sijaitsee kauniin omakotialueen sydämessä. Tämä toistaiseksi melko rau-

hallinen ympäristö luo ihanteelliset puitteet lasten tasapainoiselle kasvuksi. Toiveenamme koulussa on, että alueelliset järjestöt, seurakunnat ja yhdistykset polkaisisivat käyntiin sellaista paikallista harrastustoimintaa, mikä täyttäisi osan siitä ajasta, jonka lapsi joutuu yksin koulun jälkeen alueella viettämään.

Harrastusten puute ja liika luppoaika aiheuttaa nuorissa ajan mittaan turhautuneisuutta ja tuo mukanaan ei-toivottuja lieveilmiöitä. Koulumme on saanut viime aikoina osansa tästä. Koulun piha-alue muistuttaa väliin viikonloppujen jälkeen lähinnä Kaivopuistoa vapun jälkeen ja ikkunoitakin on puolen vuoden aikana rikottu useaan otteeseen.

Tuntuu surulliselta ajatella, että 10-vuotias alkaa olla jo aivan liian vanha aloittamaan lajia nykyisissä urheiluseuroissa, joiden toiminta perustuu pitkälti kilpailuun ja menestymiseen. On hyvin tärkeää, että näitäkin seuroja on olemassa, mutta niiden rinnalle tarvittaisiin useita toimintamuotoja, jotka täyttäisivät tämänhetkessä "järjestelmässä" olevat aukot. Suurimman osan tavoitteena kun ei ole tulla huippu-urheilijaksi. Koulu ei kerhotoiminnallaan tätä harrasteaukkoa nykyään täytä.

Koulussamme on yli 300 oppilasta, joten vaikutuspiiriimme kuuluu todennäköisesti toista tuhatta lintuvaaralaista perheenjäsentä. Siitä määrästä uskoisi löytyvän halukkuutta ryhtyä ajamaan alueen lasten harrastetoimintaa entisestään. Koulumme yhtenä tavoitteena tänä lukuvuonna onkin saada alulle yhdysvanhempaintoimintaa, jonka yhtenä haasteena voisikin olla esimerkiksi harrastustoiminnasta kiinnostuneiden vetäjien sekä seurojen ja yhdistysten välisenä linkkinä toimiminen. Toivottavasti alueen järjestötkin ryhtyvät kokoamaan rivejään asian hyväksi.

Samuli Salonen

Lintuvaaran koulun rehtori

Raitti- KarNevalit *98

Leppävaaran raitilla järjesti taas suositut Raittikarnevaalit 3.9. Sää oli tämänkesäiseksi poikkeuksellisen hieno ja niinpä kansaa oli liikellä valtavasti.

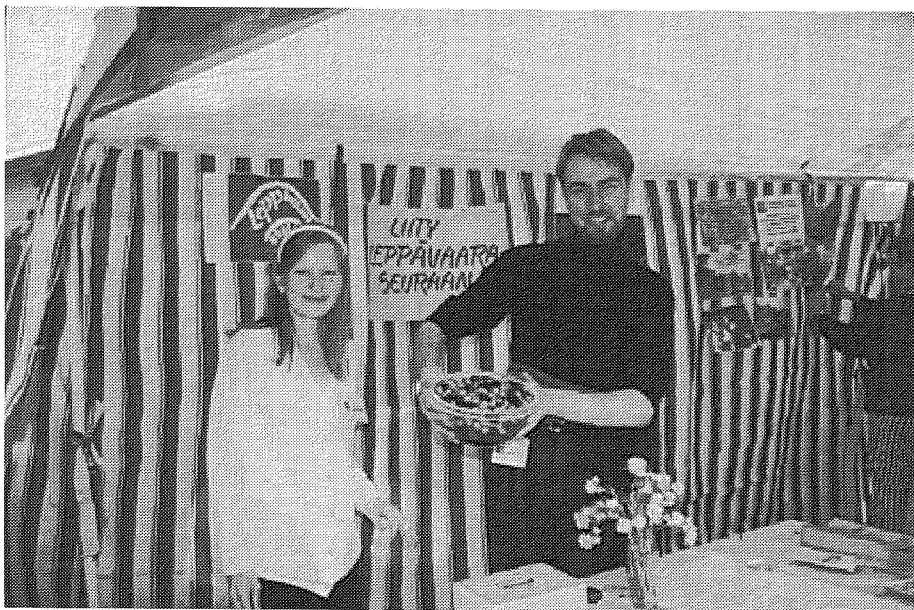
Perinteiseen tapaan kaikki Leppävaaran keskustassa toimivat liikkeet, yhdistykset, laitokset ja koulut olivat mukana omilla esittelykojuillaan. Muuta ohjelmaa oli järjestetty kaikenikäisille vauvasta vaariin ja murkuista mummoihin. Lintuvaaran Omakotiyhdistys oli mukana uudella, myös jäsenten vuokrattavissa olevalla, esittelyteltallaan.

Esittelimme Kehä II:n jatkon nykytilaa ja olimme järjestäneet aiheesta myös köydenvetokilpailun tien vastustajien ja puoltajien välille. Ja kuten arvata saattaa vastustajien päähän köyttä ilmestyi lukuisa määrä kaikenikäisiä ihmisiä niin naisia kuin miehiä, tyttöjä ja poikia jopa murkuikäisiäkin. Mutta puoltajien päähän narua ei tahtonut millään saada riittävästi edustajia. Viimein juontajan huhuiluun vastasi yksi päihtynyt herrahenkilö ja neljä reipasta pojanviikaria (Länsiväylän kuvassa olleet nuoret miehet), jotka taisivat osallistua kisaan urheilun vuoksi, eivätkä varmaan tienneet, mitä mielipidettä siinä edustivat. Kisa saatiin käyntiin ja tien vastustajat vetivät köyden Albergan terassille ja olisivat varmasti menneet vielä pidemmälle, jollei aita olisi tullut vastaan.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen teltalla oli myös mahdollisuus kirjoittaa nimensä listaan, jolla ilmoittauduttiin mukaan sähkötarjouskilpaan. Nimiä saatiinkin muutama kymmenen kappaletta.

Jos vielä on joku joka haluaa mukaan sähkötarjouskisaan, niin ilmoittautukaapa sihteerillemme Markku Saarikoskelle puh. iltaisin 5124 994.

Lisäksi teltallamme oli nähtävänä albumi, jossa on kuvia vanhoista Lintuvaaran taloista. Albumi oli vilkkaan tutkistelun kohteena kokokarnevaaliriehan ajan.

Illan viilettyä ja pimennettyä kymmenen tienoissa purimme telttamme, mutta Raittikarnevaalit jatkuivat vielä hyvän aikaa paikallisten ravintoloiden sisätiloissa. Oli taas kerran onnistunut ja elämyksellinen tilaisuus. Jos et päässyt tänä vuonna mukaan, niin pidäpä varasi, että ensi vuonna osallistut! Se kannattaa varmasti.

Leppävaara-seuran edustajat omassa esittelyteltassaan lintuvaaralaisten naapurissa. Kuvan teltta on toinen edellä esitellyistä yhteishankinnasta, jota seurojen jäsenet voivat vuokrata omiin tilaisuuksiinsa.

LINTU- VAARAN KOULULLA ILKIVALTAA!

Ilkivallanteot alkoivat jo noin viisi vuotta sitten. Aluksi pienillä graffiteilla ja myöhemmin yhä suurenevilla ja muukinlaisella pahanteolla. Keran murtauduttiin jopa kouluun sisätiloihinkin ja vietiin irtainta omaisuutta, joka sattumalta saatiin takaisin. Tämän murron jälkeen kouluun asennettiin hälytyslaitteisto.

Ilkivalta aiheuttaa harmia kaikille veronmaksajille: koululaisten vanhemmille, opettajille ja myös oppilaille.

Koulun pihalla olevat jalkapallomaalit on rikottu, minkä seurauksena jalkapallon pelaaminen on lakannut. Pelikentälle rikotaan jatkuvasti pulloja ja roskataan myös muilla tavoin. Koulun rappusille keräännytään iltaisin ja viikonloppuisin. Tuodaan mukana eväät ja juotavat, poltetaan tupakkaa, ja sitten heitetään tupakantumpit ylt'ylmpäri, rikotaan pullot, oksennellaan...

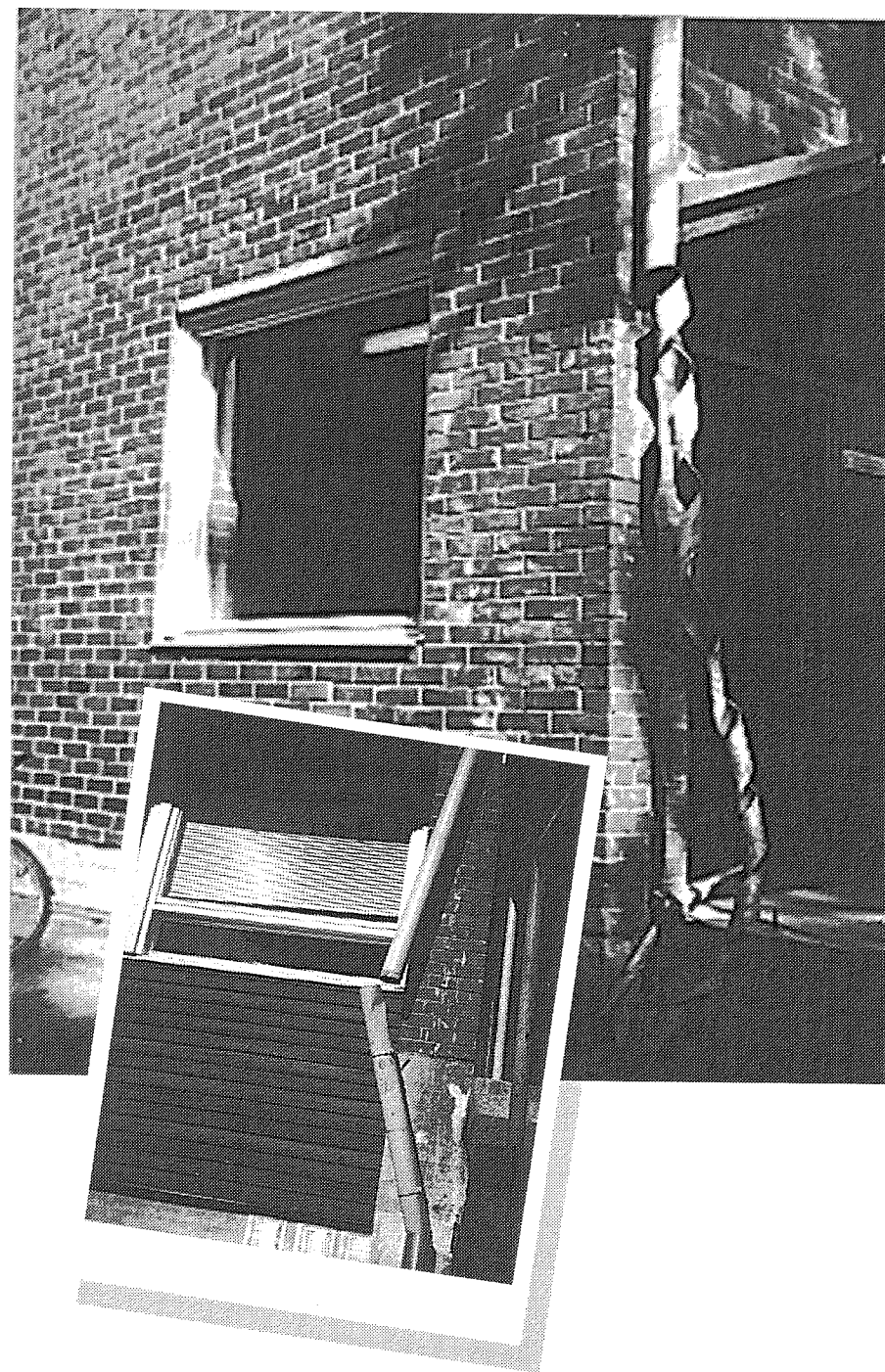
Voi vain kuvitella, mitä pienet koululaiset maanantaiaamuisin ajattelevat, kun saapuvat omaan "kyläkouluunsa" ja näkevät kamalan siivon. Osa pelästyy, osa järkyttyy ja sitten on aina niitä, jotka vain toteattavat, että "hauskaa" on ollut!

Kun keskenkasvuinen on nauttinut muutaman olutpullollisen, on kaikki niin helppoa ja mahdollista: rikotaan joukolla ikkunoita, potkitaan vesirännit ruttuun yms.

Viimeksi elokuun viimeisenä viikonloppuna kouluun kohdistunut ilkivalta oli jo lajissaan suurta!

Koulun päädyssä asuvaa Tyyne-mummoa, 91 v (koulun entinen keittäjä) on myös häiritty soittelemalla ovikelloa ja pelottelemalla muutenkin.

Koulun ympäri ajellaan monkey-mopoilla ja riehutaan. Ohikulkijat kertoivat nähneensä elokuun viimeisenä viikonloppuna klo kymmenen tienoissa illalla koululta poistuvan kolme pikkumopoa, kaksi poikaa jokaisessa kyydissä. Heillä on myös selvä käsitys siitä, ketkä pojat ovat kysymyksessä.

Me koululla olisimme tyytyväisiä, jos vanhemmat seuraisivat lastensa tekemisiä ja mahdollisesti jopa itse kävisivät joskus viikonloppu-iltaisin tarkkailemassa lasten tekemisiä koulun ympäristössä.

Lintuvaaraan on valmistunut ihan pian toimintansa aloittava uusi, hieno Lintumetsän koulu, jonka pihalla on jo ennen varsinaisen toiminnan aloittamista mopopojat vierailleet ja särkeneet piharakenteita. Olemme ilkivallanteiden vuoksi olleet yhteydessä myös viranomaisiin, mutta heidänkin resurssit ovat kovin rajalliset.

Jotta saisimme tämän rikkomisen loppumaan heti alkuunsa, tarvitsemekin kaiken mahdollisen avun ja tuen. Toivommeikin kaikkien vanhempien myönteistä suhtautumista asiaan.

Tulevasta yhteistyöstä etukäteen kiittäen

Arimo

Lintuvaaran koulun talonmies

HYVÄT LINTUVAARAN NUORET – ELÄVÄ KUKKA ON KUIN ELÄVÄ IHMINEN!

Tällä kertaa teemmekin hoitotöitä, istutamme tai annamme limoviikunakukalle uutta elämää, laitamme sille uuden mullan. Mistä tämä aiheenvalinta sitten sai alkunsa? Jo noin neljä vuotta sitten vanhin poikamme Pekka sai rippilahjaksi limoviikunan hyvältä ystävältämme joka oli jo aiemmin ollut myös kaksospoikiemme ja tyttöemme tarhatätinä. Hänelle tuli mieleen antaa Pekalle kukka rippilahjaksi. Hänen tarkoituksensa emme tietenkään silloin sen kummemmin ymmärtäneet, mutta nyt neljä vuotta myöhemmin tajusimme mitä kaikkea hän antoikaan.

Tässä kävi niin, että tämä limoviikuna, joka tässä kuvassa on, niin tämä ei ole sen hoitamisen ansiosta käytännöllisesti katsoen ollenkaan kasvanut tämän neljän vuoden aikana. Sitä on kasteltu ja pidetty sen lehdet vihreänä, mutta ei ole tajuttu, että sille pitäisi vaihtaa multa kun se yrittää kasvaa. Tästä kuvasta voimme myöskin nähdä sen, että limoviikunan runko on kallistunut toiselle puolelleen ja kun tämän nostaa tästä ruukustaan ulos niin huomaa, että vähillä tarveaineilla kukka on jaksanut nämä neljä vuotta elää.

No miten tämä liittyy sitten parisuhteeseen, Lintuvaaran nuorten parisuhteisiin? No kun oikein yrittää tajuta asioiden samankaltaisuuden niin huomaa, että tämä, kutsutaan nyt vaikka tätä kukkaa Limoviikunatyttöksi, niin tämä tyttö on tullut silloin neljä vuotta sitten perheeseemme, perheemme jäseneksi, ihan niin kuin joku tyttö oikeassa elämässäkin tulisi jonkun pojan tyttökaveriksi. Tätä tyttöä on meillä ruokittu, sille on annettu vettä ja on oltu onnellisia kun sitä on annettu. On tehty se tehtävä, mikä niin kuin kuvitellaan, mitä ihmiselle, mitä sellaiselle vieraalle tytölle voi yleensäkin antaa.

Ja neljä vuotta on kulunut ja kaikki ovat olleet tyytyväisiä, tyttö on ollut siinä tutussa ruukussaan, ehkä se on vähän kallistunut, mutta ei se kuitenkaan näytä yhtään huonolta ja lehdetkin ovat vihreät, ei ehkä tyttö itsekään osaa sen kummemmin valittaa onko hänen asiansa hyvin vai huonosti.

Mutta nyt sitten täällä meidän perheessä on herätty ja huomattu että eihän tämä näin voi olla, että tällainen Limoviikuna-tyttö voisi koskaan kasvaa isoksi tällaisessa ympäristössä. Sille tarvitaan nyt isompi ruukku ja kunnon

multaa sekä jatkossakin vettä ja ravintoaineita. Ja sillä tavalla tämä mullan vaihtamisen samankaltaisuus voisi siirtyä nuoren parisuhteeseen, että kun suhdetta aloitetaan niin jonkin ajan kuluttua pitäisi suhteen mullat osata vaihtaa ja muutenkin huoltaa sitä nuorta, laittamalla se isompaan ruukkuun ja antamalla sillä tavalla sille lisää elintilaa.

No niin, aloitetaanpas Limoviikunakukamme multien vaihto ja annetaan hänelle isompi ruukku. Tässä tilanteessa yllättävää on se, että tämä työn pystyy tekemään hyvin nopeasti. Kaupasta voi kukalle ostaa ruukun lautaseen ja uutta multaa muutamalla kymppillä. Se ei ainakaan rahasta ole kiinni. Ja mullan vaihtamisen voi tehdä muutamassa minuutissa. Mutta niin vaan on tämänkin kukkitytön tapauksessa meidän perheessämme käynyt, että niin se vaan on siirtynyt vuosikaudia mullan vaihtaminen eli jossakin mielissä on ilmeisesti jotakin vikaa. Emme osaa nähdä niitä asioita joita meidän pitäisi nähdä. Samankaltaisuutta varmasti on meillä ihmistenkin kesken, ja nyt oikeastaan tässä tällä kertaa, teille Lintuvaaran nuoret, sanoisinkin että tämä ihmisen seuraaminen, toisen ihmisen seuraaminen ja hänen auttamisensa elämässä niissä tilanteissa kun hänellä alkaa olemaan tukalaa, niin se auttaminen voi tapahtua melkein yhtä nopeasti kuin tämän kukan mullan vaihtaminen muutamassa minuutissa ja hyvin vähillä kustannuksilla. Eli kun on itse ensin virittäytynyt näkemään läheisten ihmistensä elämää, niin aina kun tulee ongelmia niin on mahdollista vaihtaa tälle ihmiselle isompi ruukku, jossa hän voi alkaa kasvamaan ja antaa siihen uusia rakennusaineita.

Vaihdetaanpas nyt tämän kukan multa ja jatketaanpas sitten. Laitan ensin tähän uuden ruukun pohjalle uutta multaa ja sitten tämän kuivaksi juurakoksi näivettyneen kukan tähän,

suoristan sitä tässä ruukussa niin että se pääsee kasvamaan ylöspäin, tuen sitä laidoilta mullalla ja nyt se on tässä uuden kasvun alussa ja aikaa meni noin minuutti. Nythän se näyttää hyvin uljaalta ja luulenpa että kukalla itselläänkin alkaa oma käsitys paranemaan omista elämisen mahdollisuuksista kunhan hetki aikaa menee.

Ihmiselläkin varmasti on samankaltainen tilanne siinä tilanteessa kun vanha ahdistus loppuu ja saa uutta elintilaa. Silloin ei varmaan ihan tarkalleen tiedä mitenkä tästä eteenpäin, mutta siitähän me voimme sitten seuraavalla kerralla taas vaihtaa ajatuksia ja katsoa että miten elinikäisen ja iloisin parisuhteen voisi saada onnistumaan. Se multien vaihto ihmisen kohdalla, sehän tarkoittaa monenlaisia keinoja ja niistä otetaan esille sitten yksi ensi kerralla, mutta haluaisin nyt teidän nuorten muistavan, että kukka, elävä kukka on kuin elävä ihminen.

**TARKKAILKAAPA KUKKIA JA
TARKKAILKAAPA TOISIANNE!**

Vesa Pomell

Vaikka koulua ei ole otettu edes käyttöön, on nuoriso jo ottanut sen omakseen.

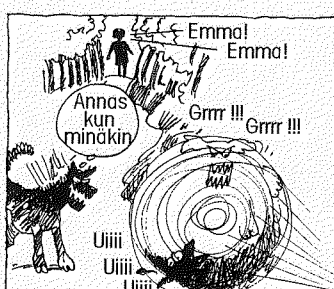
Kaikki lintuvaaralaiset ikään, kokoon ja sukupuoleen katsomatta ovat tervetulleita mukaan suunnittelemaan tulevaa yhteistoimintaa kyläläisten kesken uudella koulullamme.

Omakotiyhdistys tarjoaa kahvit ja pullat!

Tule mukaan viihtymään!

Avoimien ovien päivä Lintumetsän koululla keski-viikkona 14.10.98 klo 18

LAKU ja ilonpilaajat

Tavallista
parempi
Ruokakauppa

KIKI
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI 1
P. 530 8550

KIKI
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
TUOTEVALIKOIMAT
KAUPAN OSASTOT
TARJOUKSESSA
TAPAHTUMAT
OPASTUS
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

K-RYHMÄ
PIRKKA

MUISTA

YLLÄTYKSET!

OSASTOT

UUTUUDET

TARJOUKSET

PÄIVÄN SPECIAL

President-
Brie-juusto

74,50
1 kg

**Tervetuloa Ykköshallin
Netti-kauppaan!**

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on
avoinna 24 tuntia
vuorokaudessa. Näppäile
vain www.yhalli.fi ja voit
kätevästi tilata tarvitsemasi
tuotteet meidän
toimittamana, suoraan
kotiisi. Lisätietoja
myymälässämme antaa Ari
Sihvonen.

Anne ja Harri Sihvonen
Kauppiaspari

OIKOTIE PALVELUIHIN

Valitse palvelu